

Latvijas ūdens motosporta Goda zāle

Par izciliem sasniegumiem sportā

JEVGĒNIJS IVANOVSKIS

Dzimusi: 1938.gada 19.decembrī

Dzīvesvieta: Rīga

- Pasaules rekordists un PSRS Starptautiskās klases sporta meistars Jevgenijs Ivanovskis dzimis 1938.gada 19.decembrī Krievijā, Tālajos Austrumos, senā krievu inteligentu ģimenē, kura lepojas ar savām saknēm. Skarbais pārmaiņu laiks ģimeni atveda uz dzīvi Latvijā.
- Jevgenijs ātri iejutās jaunajos apstākļos un izcīnīja savu vietu vienaudžu vidū gan skolā gan apkārtnē. Par pamatu tam bija viņa stingrais raksturs un fiziskais rādījums. Zēnu ļoti interesēja tehnika, tāpēc tika uzsāktas mācības Rīgas Politehnikumā metālapstrādes tehnoloģiju jomā. Sev raksturīgā manierē Jevgenijs nolēma: "Ja būt, tad būt vislabākajam!" Savā dzīvē viņš to arī pierādīja. Mācību procesā Žeņu (kā Jevgenijs lūdza viņu saukt), aizrāva metālu apstrāde un metināšana. Tika apgūts viss, ko varēja uzzināt tehnikumā, bet paralēli tam tika meklēta literatūra un iespējas gūt papildus zinības šinī jomā. Tā rezultātā jaunais speciālists bija pirmais, kurš Latvijā tajos gados strādāja ar visjaunākajām metodēm un arī pirmais, kurš metālus metināja argona vidē.
- Aizejot armijā, Žeņam jau bija 6, visaugstākā kvalifikācijas pakāpe. Jau tādos gados! Puiša spējas tika novērtētas, tādēļ dienēt nācās tolaik PSRS pirmajā, slepenajā kodolstacijā, kuras speciālistu kvalifikācija komentārus neprasa. Jaunā meistara rokām pakļāvās visi metāli, arī tādi, kas parastiem meistariem metināšanai nepadevās.
- Pēc dienesta Žeņa uzsāka darba gaitas Rīgā, rūpnīcā "Alfa", kurā tika izgatavotas iekārtas kosmosa kuģiem un armijas bruņojumam. Par Meistara prasmī tika saņemtas daudzas jo daudzas pateicības.
- Šķetinot Žeņas dzīves pavedienus konstatējām, ka jau bērnībā, Tālajos Austrumos, dzīvojot pie Amūras upes, zēnu ir vilinājuši ūdeņi. Laikam jau tāpēc 1950.gadā, Rīgā, viņš sāka trenēties burāšanā pie trenera Štolcera, kur tika gūti ļoti labi panākumi. Kā vienu no saviem treneriem Žeņa minēja arī leģendāro burāšanas vecmeistaru Jevgeniju Kanski. Diemžēl izlases sportistiem tika noteikts vecuma cenzs, līdz ar ko Žeņam zuda motivācija nodarboties ar burāšanu.

- Un tad liktenim labpatikās Žeņu savest kopā ar tādas pašas raudzes cilvēku - ūdensmotosportistu un vēlāko PSRS bobsleja leģendu Rolandu Upatnieku. Tā Žeņa 1963.gadā kopā ar Rolandu Upatnieku sāka startēt gliseru K - 02 klasē. Viņi ģenerēja idejas un ieviesa daudzus jaunumus ūdensmotosportā, bet abiem meistariem bija spēcīgi, neatkarīgi raksturi, tāpēc viņu ceļi šķīrās, un tālāk Jevgenijs vienatnē sāka savu slavas gājieni gliseru S - 1 klasē. Tika izprojektēta un izgatavota laiva, ar kuru 1971.gada 18. septembrī Jevgenijs Ivanovskis uzstādīja Pasaules rekordu - 96,04 km/h, iepriekšējo rekordu pārspējot par 23 km/h! Šis vienlaicīgi bija arī PSRS rekords.
- Savā salīdzinoši neilgajā ūdensmotosportista karjerā Jevgenijs Ivanovskis ir kļuvis par vairākkārtēju Latvijas čempionu, kā arī PSRS čempionātos divas reizes ir izcīnījis sudraba medaļas.
- Pēc Pasaules rekorda uzstādīšanas ūdensmotosportam tika teiktas ardievas, taču ūdens vilinājums nedeva mieru, un Žeņa savas prasmes lika lietā kļūstot par PSRS akadēmiskās airēšanas izlases mehāniķi. Tieši pateicoties Žeņas jaunievedumam un zelta rokām, 1980.gadā Maskavā, vasaras olimpiskajās spēlēs PSRS izlases laiva, kurā airēja arī latvieši, izcīnīja Olimpisko sudraba medaļu!
- Sekoja jauns pavērsiens Žeņas dzīvē, jo viņa augstībai liktenim atkal iznāca savest kopā abas izcilās personības - Jevgeniju Ivanovski un Rolandu Upatnieku. Šoreiz tas bija bobslejs, kur viņi lika pamatus PSRS un arī Latvijas bobslejam. Divatā tika konstruēti un izgatavoti pirmie bobi, kuri atšķīrās no jau ierastajiem, klasiskajiem bobiem. Jāpiebilst, ka vēlāk viņi bobslejam piesaistīja vēl vienu ūdensmotosportistu - Jāni Akolovu. Kopā šie cilvēki bobslejā paveica to, par ko varam priecāties un lepoties joprojām un pamatus tam ielika šie vīri, pateicoties kuriem mūsu sportisti ir sasnieguši olimpiskās virsotnes. Kā bobsleja izlases mehāniķis Jevgenijs Ivanovskis ir bijis divās Olimpiskajās spēlēs.
- Dzīvoklī, pie sienas, Žeņam ir piestiprināta sirds formas sarkankoka plāksne, kur, uz speciāli noasinātām nagliņām, ir piestiprinātas viņa sporta gaitās izcīnītās medaļas. Koka plāksnei vienā malā ir kāds izgriezums. Vaicāts par redzēto Žeņa paskaidro, ka uzvaras sportā viņam ir nākušas ļoti grūti, caur ciešanām un sirds sāpēm, bet iztrūkstošais gabaliņš plāksnē simbolizē Žeņas sirdi, kur viena sirds daļa uz mūžu ir atdota viņa lielajai mīlestībai - ūdensmotosportam.

Sagatavoja:

Zigfrīds Bitainis

